

Vile.

Prva vila:

Zveni, zveni lahen spev,
Gora, dol dajaj odmev!

Zbor:

Urno, urno — en, dva, tri —
Kôlo naše se vrti!

Prva vila:

Jasno nam, kresnica, sveti,
Glasno, čriček, daj zapeti!

Zbor:

Urno, urno — en, dva, tri —
Kôlo naše se vrti!

Prva vila:

Luna, svétiti pomagaj,
Veter, čričku ti prilagaj!

Zbor:

Urno, urno — en, dva, tri —
Kôlo naše se vrti!

Prva vila:

Strážite nas skale sive
In drevesne veje krive,
Da kedó nas ne zapazi,
Da do nas se ne priplazi.

Druga vila:

Zlôbnež sém ne sme do nas,
Ker mu spáčimo obráz,
Da je, ko domov se vrne,
Kože kakor saje črne.

Tretja vila:

Ali pisan kakor gad,
Po telesu ves kosmat.

Druga vila:

Včasih tudi za zabavo
Damo mu oslovsko glavo,
Da povsod pri vseh ljudeh
Vzbuja grozo in posmeh.

Prva vila:

V spanju mu nagajamo,
Na uhó mu lajamo,
Ščipljemo ga, tlačimo,
Za lasé ga vláčimo,
Strašno rogovilimo,
V strah in v jok ga silimo.

Tretja vila:

Tistemu pa, ki je priden,
Vsakdo je lahko zaviden,

Zbor:

Kajti blagor, blagor mu!

Tretja vila:

Kadar po temini tava,
Mi mu luč ukrešemo,

Prva vila:

Ko domá utrujen spava,
Mi krog njega plešemo.

Druga vila:

Naših jasnih lic odsev
Vzbuja njemu radovanje,
Naših milih glasov spev
V sladke ga zaziblje sanje.

Prva vila:

Po dobravah se sprehaja,
Cvet nasproti mu duhti,
Naša čaša ga napaja,
Naš mu čelo dih hladi.

Tretja vila:

Brez trepeta in brez straha
Iskrega konjiča jaha,

Druga vila:

Ali brzonogo srno
Na planino, v goro črno.

Prva vila:

Njega ptice ne bojé se,
On se pred zverjo ne trese.

Tretja vila:

Leva kodrogrivca gleda
In kosmatega medveda —

Druga vila:

Ziblje se pred njim nerodno
Kakor detece negodno.

Prva vila:

Zdaj pa se razidimo
K dobrim, zlóčestim ljudém,
Onim v radost, v muko tem,
In ko spet se vidimo,
Bodemo si javile,
Kaj smo vse napravile.

Zbor:

Daleč, daleč čez zemljó
Brze mègle nas nesó —
Kot bi rekel: „En, dva, tri!“ —
Tukaj smo in — več nas ni!

Smiljan Smiljanič.